

לעולם, אפילו ישראל נמי?

ומבארין: **וכי תימא**, שזה שכתוב מקדישים לעולם, לחדש: שמקדישים אפילו בשנת היובל עצמה מה שאין כן בישראל! **הניחא לשמואל דאמר** בתחילת הפרק, שבישראל בשנת היובל עצמה לא קדשה, קמ"ל המשנה דכהנים ולויים מקדישין⁽⁴³⁾ לעולם. אלא לרב שסובר שישראל גם מקדישים בשנת היובל, עדיין יקשה מאי איריא כהנים ולויים שמקדישים לעולם, אפילו ישראל נמי?

ומפרקין, אמר לך רב: ולמעמיד שאתה מפרש ש"לעולם" בא להשמיענו שבשנת היובל מקדישים, יקשה לך הכתוב במשנה "בין לפני היובל בין לאחר היובל", למה לי, הרי גם בישראל כך הוא הדין! אלא בעל כרחך אידי דתנא רישא בתחלת הפרק לשון "לפני היובל" כדקתני "אין מקדישין לפני היובל פחות משתי שנים" ו"לאחר היובל" כדקתני "אין גואלין לאחר היובל פחות משנה אחת", תנא נמי סיפא בלשון זה "בין לפני היובל בין לאחר היובל". וכיון שכך גם על הקושיא למה לי מקדישים לעולם, יש לומר: ואידי דתנא רישא דיני קדושה וגאולה כדקתני: "אין מקדישין" ו"לא גואלין", תנא נמי סיפא לשון זה "מקדישין וגואלין", ואף על גב ש"מקדישין" אינו דין מיוחד לכהנים ולויים. מכל מקום, כיון שאמר "גואלין" לעולם, אמר גם "מקדישין" לעולם, כמו ברישא.

ללמדנו שאם מת אביו קודם שהקדישה — וכבר קנינו של בן כקנין הגוף — נעשית לו בירושת אביו שדה אחוזה. והכא שסוברים רבי יהודה ורבי שמעון שהפסוק בא ללמדנו שאפילו מת אביו אחר שהקדישה היא שדה אחוזה זה משום שקרא אחר אישכח ודרוש ממנו שאף זה נחשב שדה אחוזה, שאם לא כך, לכתוב רחמנא: "ואם את שדה מקנתו אשר לא אחוזתו יקדיש וגו'". בלי "משדה" אחוזתו, אי נמי: לכתוב "אשר לא שדה אחוזה", שלשונות אלו היה משמע למעט שדה שהיא אחוזה בשעת ההקדש, מאי "משדה אחוזתו", בעל כרחך ללמד: שדה שאינה ראויה בשעת ההקדש להיות שדה אחוזה, היא בדין שדה מקנה, יצתה זו שירשה אחר שהקדישה, שראויה היתה בשעת ההקדש להיות אחר כך שדה אחוזה.

שינוי במשנה: הכהנים והלויים מקדישין לעולם וגואלין לעולם.

ומקשינן: בשלמא "גואלין לעולם", איצטריך למשנה לומר שהלויים גואלים לעולם, ובא לאפוקי מישראל, דלא פרקי את ההקדש אלא עד יובל שאז יוצאת לכהנים, ועל כן קא משמע לן דכהנים ולויים גואלין לעולם שההקדש שלהם אינו יוצא ביובל לכהנים, ונגאל לבעלים. אלא זה שכתוב שהכהנים והלויים "מקדישין לעולם", מאי איריא כהנים ולויים, וכי רק הם מקדישין

הדרן עלך אין מקדישין

43. כבר יוצאה זו שאינה קדושה ודאי שלא תתקדש. אך הקדש הלויים כיון שאינו יוצא ביובל

43. והטעם הוא, שרק בישראל כיון שיוצאת ביובל לכהנים שייך הק"ו של שמואל שקדושה